

к.арх., доц. **Потапчук І.В.**

*Національний університет водного господарства
та природокористування (м. Рівне),
ст.викладач **Бичковська Л.С.***

*Національний університет водного господарства
та природокористування (м. Рівне).*

ВИТОКИ ТА ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ВОДНО-ЗЕЛЕНОГО ДІАМЕТРУ МІСТА РІВНЕ І ЙОГО ПРИМІСЬКОЇ ЗОНИ

Розглянуто та досліджено особливості формування і розвитку системи зелених насаджень міста Рівне та його приміської зони у вигляді водно-зеленого діаметру. Проаналізований зв'язок містобудівної еволюції поселення повоєнної доби з формуванням різноманітних ландшафтних утворень. Висвітлений сучасний стан водно-зеленого діаметру, який вимагає проведення реконструктивних та відновлювальних заходів.

Ключові слова: Рівне, система зелених насаджень, водно-зелений діаметр, водойми, парки, сади, сквери, містобудівний розвиток, генеральний план, ландшафтно-рекреаційна територія.

Актуальність проблеми. Сьогодні Рівне є одним з найпривабливіших та найзеленіших провінційних міст України, що засвідчують не лише місцеві мешканці, але і вітчизняні та іноземні туристи, гості міста. Рівне відноситься до тих історичних поселень, що в основі своєї локації, свого зародження мають гідрографічний фактор, який впливає на їх подальшу еволюцію в цілому та особливості планувально-архітектурного розвитку, зокрема. Річка Устя, яка перетинає територію міста з півдня на північ ще в давнину була визначена як головна природна артерія поселення та його природно-композиційна вісь. Цілком логічно, що природний потенціал водойми був використаний для формування ландшафтно-рекреаційної території у вигляді водно-зеленого діаметру міста і його приміської зони в ХХ столітті. Тому актуальним виступає питання розгляду та дослідження особливостей формування і розвитку системи ландшафтних утворень міста Рівне та його приміської зони, з'ясування сучасного стану ландшафтно-рекреаційної спадщини поселення.

Стан досліджень проблеми. Подаючи коротку історіографічну довідку досліджуваної проблематики необхідно зазначити праці, які певною мірою висвітлюють питання розбудови міста Рівного, формування системи зелених насаджень, здійснення благоустрою території, влаштування водних об'єктів та ін. Це дослідження, насамперед О.Кузьмич О.І. [1, 2], а також П.Ричкова [3, 4],

О.Михайлишин [5, 6, 7, 8], І.Носар [9, 10, 11, 12], О.Молчанова [13, 14], Я.Поліщука [15], Г.Сербіна [16]. Окремі аспекти проблеми були відображені в збірках документів та матеріалів, краєзнавчих виданнях [17, 18, 19]. Проте, проблема в розглядуваному контексті є мало вивченою.

Мета та завдання статті. Стаття має на меті встановити передумови формування водно-зеленого діаметру міста Рівне та його приміської території; розкрити специфіку розташування нових та реконструкцію існуючих ландшафтних об'єктів повоєнної доби; дослідити стан збереженості даних об'єктів в структурі міста. Для досягнення поставленої мети необхідно вирішити наступні завдання: дослідити описи наявних містобудівних документів розвитку міста повоєнної доби; прослідкувати етапи формування та розвитку системи озеленення; з'ясувати кількісні та якісні показники такого озеленення; встановити складові компоненти водно-зеленого діаметру міста; дослідити реконструктивні заходи щодо озеленення міста повоєнної доби; розкрити рекреаційне освоєння територій за межами міста; встановити існуючий стан елементів водно-зеленого діаметру та проблеми, які необхідно вирішити в сучасному контексті формування ландшафтно-рекреаційної території міста.

Виклад основного матеріалу. Думка про те, щоб створити водно-зелений діаметр міста виходить з того, що сама місцевість хоча й мала водний об'єкт (сприятливий природно-ландшафтний чинник), але була мало лісиста - природний комплекс міста характеризувався такими несприятливими умовами як низька лісистість, наявність малої кількості зелених насаджень.

В 1963 році "Діпромiстом" був розроблений Генеральний план розвитку міста. А в 1974 році за завданням Держбуду УРСР "Діпромiстом" був розпрацьований проект розміщення і будівництва 1-ї черги з коригуванням окремих розділів генплану на період розвитку 15-20 років [1, С.1]. Потрібно сказати, що генеральним планом передбачалося: формування промислової зони, побудова раціональної мережі вулиць, утворення взаємозв'язку сельбищної території та центру, створення центрального ядра міста та системи житлових районів зі своїми центрами, створення кільцевої об'їзної дороги навколо Рівного. Також поруч з цим головним документом розвитку міста передбачалося здійснення організації зелених насаджень, створення санітарних розривів та обводнення території. [1, С.2]

Отже, місто розвивалося - наряду з адміністративно-діловими та культурно-побутовими і освітніми будівлями з'являлися житлові, формувалися нові мікрорайони, площі, вулиці. Проте, зелені насадження все ще залишалися в малій кількості, їх не вистачало на кількість мешканців, яка зросла, а ті, які існували були в занедбаному стані та морально застарілими. Діяльність архітекторів та містобудівельників Рівного того часу була направлена на

створення комфортних умов проживання населення, в тому числі і природно-ландшафтних.

Як дізнаємося з досліджень архітектора Кузьмич О.І. заплановане озеленення міста Рівне розпочалося ще з 1955 року, коли почала створюватися розвинута зелена зона в комплексі з приміською територією. Перші плани зеленого будівництва були направлені на збільшення площі насаджень, в основному, на території забудови. За період 1945-1963 років площа зелених насаджень загального користування міста була доведена до 46,5 га, що складало 6,4 м.кв. на одного жителя. [2, С.15] (для порівняння - зараз загальноєвропейська норма становить 25 м.кв. на людину - примітка Потапчук І.В.)

Територіальне формування зеленої зони міста в основному визначилося в 1957 році з розробкою проекту, що був виконаний Львівським філіалом "Діпромiсто". Він передбачав створення на міській і приміській територіях сприятливих санітарно-гігієнічних і мікрокліматичних умов, що були необхідні для праці, побуту та відпочинку населення, а також раціональне використання земель, придатних для сільського господарства. В ландшафтному аспекті проектом планувалося озеленення і благоустрій великих здебільшого заболочених територій, що були не придатні для використання в сільському господарстві, а також доведення площі існуючих насаджень від 179 га до 486 га, що складало 36,8% можливої площі озеленення. [2, С.15]

Про важливість факту гострої необхідності розроблення детального та продуманого озеленення говорить той аспект, що міська архітектурно-планувальна структура системи зелених насаджень здійснювалася за генеральним планом розміщення першої черги будівництва з коригуванням розділу "Зелені насадження" (1974 рік, "Діпромiсто"). Даний генплан відіграв велику роль в покращенні цієї структури: за ним планувалось розширення та реконструкція насаджень загального користування, рівномірне розміщення зелених насаджень по всій території міста, подальше озеленення територій міської забудови, збереження та дендрологічне збагачення існуючих зелених масивів і створення нових, захист сельбищної території від шкідливого впливу промислових викидів, використання незручних територій для рекреаційних цілей [2, С.15] Збільшити площу зелених насаджень різного призначення планувалося до 17,6 м.кв. загального користування на одного жителя в 1980 році. [1, С.2]

Генпланом також намічалось об'єднання існуючих та тих, що мали проектуватися зелених масивів в єдину систему. Початком створення в центральній частині міського водно-зеленого діаметру північ-центр-південь, який в майбутньому утворив головну просторово-композиційну вісь міста стало проведення таких заходів, як створення парку Молоді (колишній

Комсомольський парк) зі стадіоном Авангард на 25тис. глядачів; реконструкція зони відпочинку Басів Кут; розширення русла річки Устя. [1, С.3]

Цікавим видається дослідження вже згаданого проекту 1974 року. Проектом передбачався розвиток зелених насаджень двох основних видів: міські і заміські насадження загального користування з метою створення найсприятливіших умов для відпочинку мешканців в природному, здоровому оточенні і зелених насаджень спеціального призначення для безпосереднього захисту від небажаних впливів промисловості, водоохоронні, меліоративні насадження та ін. В проекті також був запланований розвиток мережі зелених насаджень всередині житлових кварталів, в яких було намічено створення нових парків та скверів. [2, С.15]

Про виникнення нових парків дізнаємося з подальшого дослідження проекту. В цей період було намічено створення парків в районах Південно-східному, Південному, Північно-Східному, крупних скверів в районах Дворець (біля сучасного гідропарку), Північно-Східному і на центральній площі, лісопарків і зон відпочинку в житловому районі Видумка, в районі Тинне та ін. [2, С.15]

В проекті дуже ретельно прораховувалися цифри по забезпеченню мешканців зеленими насадженнями, планувалося їх збільшення з розрахунку на проектний період. Так, втілення задумів за проектом дозволяло довести площу зелених насаджень загального користування до 544,4га (23,7 м.кв. на одного жителя), а з врахуванням лісопаркових зелених насаджень, що знаходяться в межах міського кордону - 826,4 га (36 м.кв. на одного жителя). Площа насаджень загального користування на першу чергу (до 1980 року), як уже зазначалося вище складала 458 га або 17,6 м.кв. на людину. [2, С.15]

Станом на 1979 рік в місті було три парки (загальною площею 46 га), 25 скверів (площа 80,2 га), загальна довжина зелених насаджень вздовж вулиць, проїздів та набережних складала 595 км. Були проведені значні роботи по озелененню територій промислових підприємств. Проте, асортимент зелених насаджень в місті станом на 1979 рік все ж таки залишався одноманітним, озеленення територій нових житлових, промислових та інших комплексів в ряді випадків було проведене на невисокому рівні з незадовільною якістю. [2, С.16]

Планом зеленого будівництва на 1976-1980 роки було намічено побудувати парки: в районі існуючого стадіону площею 10 га, Північно-Західному (18 га), вздовж продовження проспекту генерала Безручка (колишня вулиця Ворошилова) (14 га), по вулиці Набережній, Млинівській (7 га), південніше вулиці Степана Бандери (12 га) та ін. Проте, як зазначала та ж Кузьмич О.І. станом на 1979 рік не було здійснене відведення певних територій, що були намічені для створення парків. Тому, з цієї причини, а також в зв'язку з збільшенням чисельності населення міста показник зелених насаджень

загального користування на одного жителя зменшився з 18 м.кв. в 1975 році до 17,5 м.кв. в 1978 році, не дивлячись на те, що фактично площа насаджень в цілому збільшилася та підвищився процент озеленення території забудови. [2, С.16]

Особливий акцент в планах був зроблений на ліси та сади. Так, було намічено за рахунок рекультивації земель до 1980 року створити 35 га нового лісу, 200 га садів та виноградників приміських господарств. Територія лісопаркового поясу також збільшувалася в основному за рахунок заліснення незручних територій в Клеванському, Александрійському та Решуцькому районах. [2, С.17]

В зв'язку з зниженням основного показника озеленення міста було вирішено збільшити площі насаджень загального користування - парків, садів і скверів, розміщених в центральній частині міста. Територіально-просторове розміщення цих насаджень дозволяло сформувати головний водно-зелений діаметр на площі 546 га, який розвивався з півночі на південь вздовж річки Устя і складався з системи зелених утворень, що активно входили в композицію загальноміського центру. При цьому раціональне розміщення різнофункціональних масивів загального користування в структурі діаметра мало забезпечити рівномірне обслуговування населення та сприяти створенню відповідних санітарно-гігієнічних умов в центральному районі міста. [2, С.17]

Плановий розвиток водно-зеленого діаметру дозволяв сформувати просторову ландшафтну композицію, до складу якої входили: (рис. 1)

- зона культурно-масового відпочинку, що об'єднувала систему парків, які проектувалися: мікрорайону Північний, по осі вулиці Директорії (колишня Плеханова), вздовж вулиці Набережної;

- зона відпочинку в природному оточенні на базі заново створеного ландшафтного парку Молоді;

- спортивна зона на основі стадіону на 25 тис. глядачів (зараз стадіон Авангард); системи гідро- та лугопарків, що проектувалися;

- загальноміська зона відпочинку з пляжами вздовж Басівкутського озера. [2, С.17]

Отже, в процесі реалізації генплану міста та планів комплексного розвитку зеленої зони водно-зелений діаметр отримувал подальший розвиток. Початок його створення, як уже зазначалося був пов'язаний з будівництвом стадіону та парку Молоді. Генпланом міста були передбачені планувальні зв'язки водно-зеленого діаметру за допомогою системи бульварів та озелених пішохідних вулиць з садами житлових районів та мікрорайонів. [2, С.15]

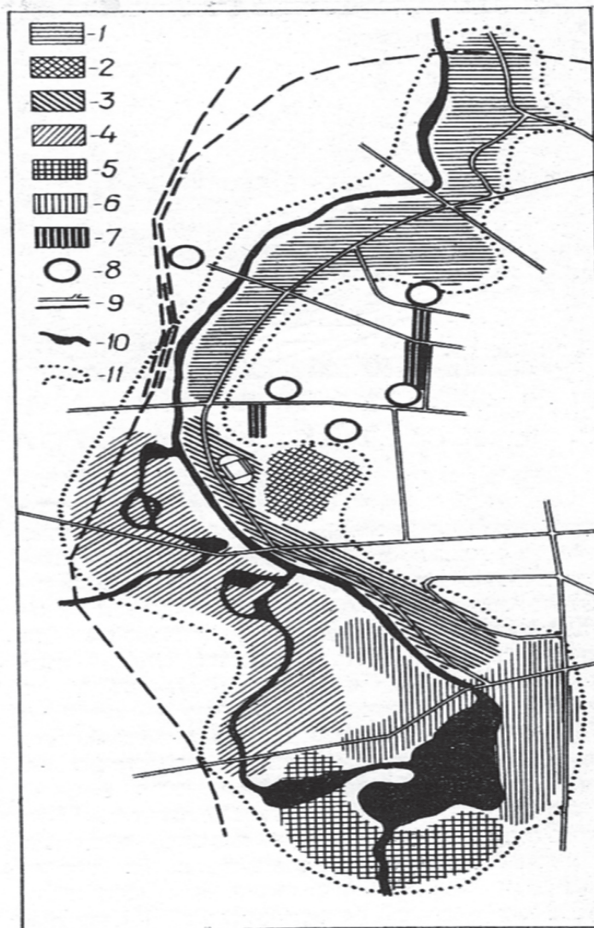

Рис. 1. Схема водно-зеленого діаметру міста, 1974 р (за [2, С.16])

1 - парки культури та відпочинку; 2 - ландшафтний парк (парк Молоді), 3 - спортивний парк (з міським стадіоном "Авангард" на 25 тис. місць); 4 – гідропарк; 5 – лугопарк; 6 - загальноміська зона відпочинку з пляжами; 7 – бульвари; 8 - площі та майдани; 9 – дороги; 10 - водні поверхні; 11 - межі «Діаметру».

Виконання планів зеленого будівництва дозволило вирішити кількісний аспект озеленення міста. Генеральний план розвитку міста визначив територіально-просторове і функціональне використання озелених територій, об'єднавши їх в систему. Тому станом на 1978 рік на етапі розвитку системи озеленення важливою задачею поряд з збільшенням кількісних показників зелених насаджень було підвищення їх якості. [2, С.17]

Вирішення поставлених задач велося в декількох напрямках [2, С.18]:

- ландшафтна реконструкція садів і парків, які існували;
- створення нових садово-паркових комплексів в районах міста, що реконструювалися;
- створення нових садів і парків в районах новобудов з використанням незручних територій;
- створення замських парків та лісопарків.

Так, в 1976-1980-х роках було заплановано реконструювати 55 га існуючих зелених насаджень, в тому числі 28 га насаджень загального користування, 15 га приміських лісів та лісопарків. [2, С.18]

В процесі реконструкції Рівненського парку культури та відпочинку імені Тараса Шевченка були переобладнані входи в парк, виставка квітів, виконаний благоустрій могил О.Дундича, братські захоронення, куточок Т.Г.Шевченка, зменшена зона атракціонів, розріджені насадження, видалені малоцінні, старі дерева, створені нові газони, сформовані поляни і просторові ландшафтні композиції. Площу парку передбачалось збільшити з 26 га до 32 га. [2, С.18]

До числа ландшафтних об'єктів, які підлягали реконструкції того часу відноситься і парк Грабник (колишній Жовтневий), проект реконструкції якого був виконаний Рівненським філіалом "Діпромисто" в 1978 році.

Прикладом створення садово-паркових об'єктів в процесі знесення і реконструкції центрального району є бульвар Незалежності (колишній бульвар Жовтневий), що мав площу 2 га та був сполучною планувальною ланкою між майданом Незалежності (колишня площа) майданом Просвіти (колишня Радянська площа). Проект реконструкції був виконаний Рівненським філіалом "Діпромисто" в 1979 році.

Не придатні для забудови території прибережної смуги використовувалися для створення нового парку мікрорайону Північний ("Діпромисто", 1977 рік). [2, С.18] В районі згідно проекту передбачалося влаштування організованої системи зелених насаджень, планувальну основу якої складав районний парк в заплаві річки Устя, який в перспективі мав стати складовою частиною водно-зеленого діаметру міста. [1, С.3]

Рекреаційне освоєння території розповсюдилося і за межі міста. Для цієї мети активно використовувалися існуючі природні фактори: ліси, озера, ріки, озеленені території. [2, С.18]

Показовим зразком такого вирішення було створення Решуцької бази відпочинку. Так, на базі Решуцького лісового масиву на відстані 12 км від міста на березі Горині була організована міська зона масового відпочинку, де станом на 1979 рік могло відпочивати щомісячно 780 людей (проект детального планування був розроблений в 1978 році КиївНППмістобудування). [2, С.18]

Решуцький комплекс баз відпочинку мав площу 20 га і був багатопрофільним рекреаційним утворенням, для якого характерним було поєднання різних форм і видів відпочинку - довгочасного та короткотривалого, сезонного і цілорічного. [2, С.19]

Заходи по зеленому будівництву, які були розроблені на той час і поступово втілювалися, безсумнівно позитивно відображалися на покращенні санітарно-гігієнічного стану міста та організації відпочинку населення. Проте, зелене будівництво в функціонально-планувальному та естетичному аспекті

вимагало подальшого удосконалення. Для цього необхідно було виконати ландшафтну реконструкцію садово-паркових комплексів, довести рівень їх благоустрою до сучасних вимог; пришвидшити будівництво нових садів, парків, бульварів, що були заплановані проектом розвитку міста; вирішити проблему подальшого розвитку водно-зеленого діаметру поселення в планувальному відношенні та його зв'язку з замиськими місцями відпочинку - лісопарками, лугопарками, лісами зеленої зони.

Архітектори, дивлячись в майбутнє, ще в 1979 році ставили питання про доцільність розроблення єдиного проекту зеленої зони Рівного та Здолбунова. Вважали за необхідність передивитися функціонально-планувальну організацію структурних елементів водно-зеленого діаметру з врахуванням природно-кліматичних умов Полісся та Лісостепу та містобудівельних особливостей міста. Здійснення цих та інших заходів мало не лише покращити оточуюче середовище міста в санітарно-гігієнічному відношенні, але і підвищити естетичну якість території, що мало б сприяти в кінцевому результаті створенню найоптимальніших умов праці, побуту та відпочинку населення. [2, С.19]

Висновки. Підводячи підсумки, варто зазначити, що саме на протязі досліджуваного періоду місто Рівне збагатилося та розвинулося в ландшафтно-рекреаційному аспекті - була закладена сучасна система зелених насаджень та сформувався, так званий, водно-зелений діаметр, який ми можемо спостерігати на сьогоднішній день. Зараз на території міста Рівне існують такі ландшафтно-антропогенні утворення водно-зеленого діаметру як парк Молоді, система водойм Гідропарку, парк імені Т.Г.Шевченка, парк Грабник, районний дендрологічний парк Ювілейний, парк в районі Пагорба Слави, Рівненський зоопарк, приміські лісо- та лугопарки, зони баз відпочинку.

Проте, не всі згадані об'єкти знаходяться в задовільному стані. Оскільки більшість з них сформувалися або реконструювалися ще в 70-80-х роках ХХ століття, то зараз окремі з них потребують реконструкції в тій чи іншій мірі. Так, перш за все під відновлення, як фізичне, так і моральне підпадає парк Грабник. Наразі актуальним є втілення розробленого проекту реконструкції останнього. Не будуть зайвими і реконструктивні заходи по "осучасненню" парку імені Т.Г.Шевченка та Гідропарку, Пагорбу Слави. Постійно ведуться роботи по розширенню території Рівненського зоопарку, хоча він теж далекий від європейських норм утримання тварин в неволі.

Якщо говорити про систему зелених насаджень, то необхідно зазначити факт зменшення зелених насаджень вздовж магістральних вулиць, які зникли при розширенні їх проїзної частини під час реконструкції; знищення зелених насаджень на площах перед громадськими будівлями (наприклад, на Театральній площі при створенні підземного торговельного комплексу були вирубані ялини).

Окремо потрібно згадати про обводненість Рівного на сучасному етапі його містобудівного розвитку. В досліджуваний період поселення характеризувалося високим ступенем обводнення - на території міста постійно діяла ціла система фонтанів та штучних водойм: як на територіях парків, так і на площах біля громадських будівель. На жаль, сьогодні цей показник значно знизився. Так, зменшилася кількість фонтанів в парку імені Т.Г.Шевченка - окремі з них перетворилися на клумби, інші - в занедбаному стані, не працюють та вимагають реконструкції. Зникли фонтани в центрі міста, на площі біля ТРЦ Злата Плаза - під час проведення будівельних робіт ці фонтани, які вже довгий час не працювали були взяті під замощення. Також на вулиці Соборній в центрі міста в районі будівлі головної пошти про наявність колись тут фонтанів засвідчують лише клумби. Уже тривалий час не працює фонтан поблизу Рівненської обласної бібліотеки, хоча в літній період він наповнюється водою і використовується в якості атракціону для дітей. Фонтан, який був встановлений посередині озера в гідропарку теж вже давно не працює. До переліку неактивних фонтанів (але все ще існуючих "фізично" в вигляді об'єкту без води) відноситься фонтан, що розташований на вулиці Данила Галицького, на зупинці поблизу "Рівнеелектроавтотрансу". На території вже згаданого парку Грабник теж колись було багато фонтанів та штучних водойм - все це зараз в напівзруйнованому стані.

Натомість, в парку Молоді навколо водойми була сформована нова система фонтанів, які працюють на даний час. Проведено відновлювальні роботи по обводненню на алеї імені В.Чайки (бульвар Незалежності) за кінотеатром Україна - в результаті реконструкції старого фонтану тут з'явився "співаючий" фонтан з кольоровим підсвічуванням. На черзі - передбачається реконструкція водно-каскадної системи в парку імені Т.Г.Шевченка.

Отже, якщо оцінювати в цілому стан водно-зеленого діаметру міста Рівного в контексті сучасного розвитку міста, то можна констатувати той факт, що наразі ми стоїмо перед тією ж проблемою, перед якою були архітектори та містобудівничі повоєнної доби. Навантаження на парки, сквери, бульвари міста значно збільшилося в порівнянні з 1970-ми роками, а "кількість" та "якість" зменшилися. Відповідно містобудівельна ситуація вимагає нагального вирішення проблеми формування, розвитку та реконструкції водно-зеленого діаметру міста Рівного і його приміської зони.

Використана література

1. Кузьмич О.И. Перспективы развития города Ровно / О.И. Кузьмич // Строительство и архитектура. 1978. №11. С. 1-6.
2. Кузьмич О.И. Ландшафтная организация территории города Ровно и его пригородной зоны / О.И. Кузьмич // Строительство и архитектура. 1979. №7. С. 15-19.
3. Рычков П.А. Дорогами южной Ровенщины (От Корца до Пляшевой). М., 1989. -174с.
4. Ричков П.А. Давня картографія Рівного XVIII–XIX ст. / П.А. Ричков // Архітектурна спадщина Волині. – Рівне, 2008. С. 57–79.
5. Михайлишин О.Л. Реалізація містобудівних реалізацій в плані забудови міста Рівне 1937-38 років: інтернаціональний та регіональний контекст / О.Л. Михайлишин // Містобудування та територіальне планування. Київ, 2009. Вип. 35. С. 252-264.
6. Михайлишин О.Л. Озеленення в системі відкритих просторів найбільших міст Волині у міжвоєнний період: теорія і практика підходів / О.Л. Михайлишин // Сучасні проблеми архітектури та містобудування. Київ, 2010. Вип. 24. С. 237-250.
7. Михайлишин О.Л. Конкурсні проекти генерального плану м.Рівне 1936 року / О.Л. Михайлишин // Архітектурна спадщина Волині: зб. наук. пр. / за ред.П.А. Ричкова. – Рівне, 2012. Вип.3. С.76-88.
8. Михайлишин О.Л. Архітектурно-просторовий розвиток міста Рівне у 1950-1970-х рр. / О.Л. Михайлишин // Архітектурна спадщина Волині: зб. наук. пр. / за ред.П.А. Ричкова. – Рівне, 2016. Вип.5. С.52-66.
9. Носар І. В. Гідрографічний фактор в формуванні розпланувально-просторової моделі історичних міст Волині / І.В. Носар // Містобудування та територіальне планування. – Київ, 2005. Вип. 22. С. 196-205.
10. Носар І. В. Розпланувальний каркас і природно-ландшафтна ситуація історичних волинських поселень / І. В. Носар // Сучасні проблеми архітектури та містобудування. – Київ, 2006. Вип. 16. С. 193-203.
11. Носар І. В. Проблеми збереження містобудівної спадщини Волині в природно-ландшафтному аспекті / І.В. Носар // Містобудування та територіальне планування. – Київ, 2006. Вип. 23. С. 190-198.
12. Носар І. В. Вплив природно-ландшафтних чинників на формування території історичних міст Волині / І.В. Носар // Містобудування та територіальне планування. – Київ, 2006. Вип. 25. С. 154-162.
13. Молчанов О., Закалюк К., Бабій М., Барац С., Свистун А. Ровно. - Ровно, 1957. 91 с.

14. Молчанов О.П. Ровно. Історико - архітектурний нарис. К.: Будівельник, 1973. - 77 с.
15. Поліщук Я.О. Рівне. Мандрівка крізь віки: нариси історії міста. Рівне, 1998. 196с.
16. Сербін Г. Ровно. Путівник. Львів, 1989. 72с.
17. Ровно 700 років: 1283-1983. Зб. документів і матеріалів. Київ, 1983. 194с.
18. Рівне - 720: від давнини до сучасності. Книга 1. Рівне, 2003. 240с.
19. Рівне - 720: від давнини до сучасності. Книга 2. Рівне, 2003. 144 с.

Аннотація

Рассмотрены и исследованы особенности формирования и развития системы зеленых насаждений города Ровно и его пригородной зоны в виде водно-зеленого диаметра. Проанализирована связь градостроительной эволюции поселения послевоенной эпохи с формированием различных ландшафтных образований. Освещено современное состояние водно-зеленого диаметра, которое требует проведения реконструктивных и восстановительных мероприятий.

Ключевые слова: Ровно, система зеленых насаждений, водно-зеленый диаметр, водоемы, парки, сады, скверы, градостроительное развитие, генеральный план, ландшафтно-рекреационная территория.

Abstract

The features of formation and development of the system of green plantations of Rivne and its country zone as a water-green diameter are considered and researched. The connection of the urban planning evolution of the post-war period with the formation of various landscape formations is analyzed. The modern state of water-green diameter, which requires reconstructive and restoration measures is researched.

Key words: Rivne, green plantation system, water-green diameter, reservoirs, parks, gardens, squares, urban development, master plan, landscape and recreational territory.